DIVIZIA NAȚIONALĂ A

ETAPA A 24-a

Insemnări de re

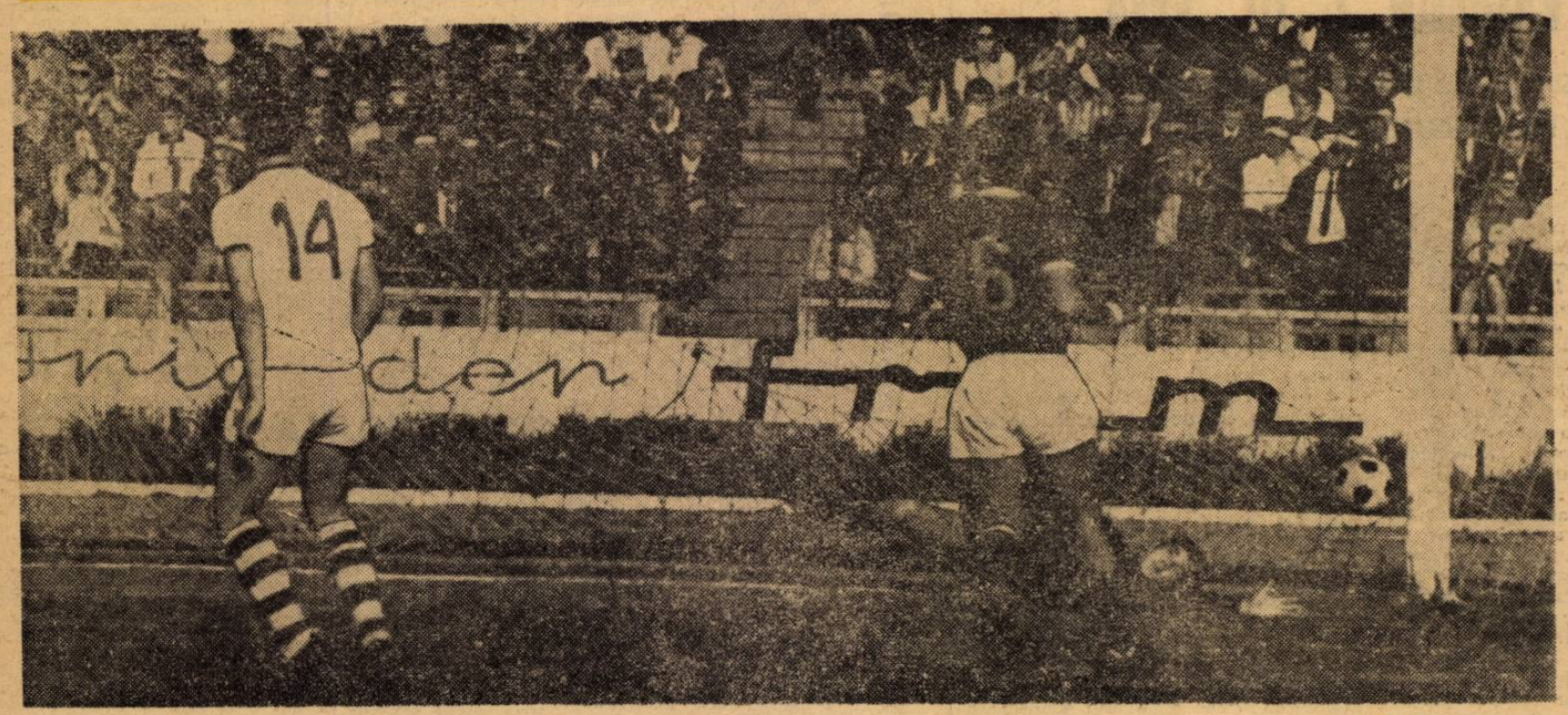

ACID PROASPĂT ÎN ACUMULATORUL LUI F.C. ARGEȘ

Ce-a făcut, pînă acum, Teașcă la F. C. Argeș ?

Răspuns simplu. A făcut ceea ce poți face cu o baterie de acumulatori consumată, cu care nu mai poți porni motorul. Îi schimbi acidul !

Duminică acumulatorul piteștean a vădit acidul proaspăt.

Mai intîi în alcătuirea formației, în care apar Ariciu, Ciolan, Mățăoanu, Pigulea în timp ce pe culoarele de sub tribună se plimbă Niculescu, Nuțu, Barbu, cu figuri nu atît triste, cît preocupate și îngrijorate, așteptînd o ședință a clubului, care să discute un memoriu sau așa ceva...

Apoi, în așezarea în teren. O formulă inițială 4—3—3, cu apariții ale lui Olteanu pe post de libero, cu un Dobrin vîrf de atac. Și — mai ales — cu acel nerv pe care-l poate da unei echipe care forțează victoria, înlocuirea la jumătatea reprizei secunde a unui fundaș central și a unui mijlocaș cu doi atacanți...

Apoi în joc. Argesenii au alergat din toate puterile, s-au bătut pentru fiecare minge, exemplul cel mai concludent constituindu-l Prepurgel („numărul 1" al echipei ca efort și dăruire) și Ivan I care și-a îndeplinit cu strictețe (aproape cu rigiditate) indicația primită de a fi jandarmul lui Năsturescu, de a-l anihila pe cel mai periculos atacant advers.

Apoi, și nu în ultima instanță, în acel element greu de definit în cuvinte sau în fapte concrete, exacte, care se cheamă NOUTATEA ÎN ATMOSFERA. Este azi la F.C. Argeș ceva deosebit, ceva original, ceva ce se simte în rîndurile echipei, printre suporteri, în tribune.

Avînd de partea sa toate aceste... repercusiuni ale acidului nou introdus în baterie, F.C. Argeș a smuls duminică victoria Rapidului.

Cu aceste atu-uri dar... și cu acea scînteie de inspirație și măiestrie a lui Dobrin, care a creat în acele minute finale, de năruire a speranțelor — golul lui Roșu ; gol care DINTR-UN PUNCT (aproape inutil) A FĂCUT DOUĂ (cu valoarea incomensurabilă, mai ales morală pentru o echipă care încearcă să-și stopeze alunecarea) !

Și astfel „al nouălea val" a fost din nou fatal Rapidului.

Fie-ne însă permis să spunem, fără a dori să diminuăm meritele învingătorilor, că feroviarii au contribuit și ei la... propriul insucces. E poate vina oboselii, e poate vina... tranzistoarelor (care aduceau, repetat, pe stadion știrea că U.T.A. e condusă cu 1—0 la Iași), dar fapt cert este că la 1—1 Rapid a jucat în apărare și... la scurgerea timpului. Jocul nou în apărare aplicat de piteșteni este încă nepus la punct, adesea el a apărut chiar dezorganizat, ceea ce ar fi trebuit să fie o invitație la atac pentru rapidiști. Bucureștenii au căutat însă prea mult egalul, pentru a se mai gîndi și la victorie. Și astfel Dinu și Dumitru s-au mulțumit să distrugă, deși știu atît de bine să și creeze, Codreanu s-a complăcut în rolul de muncitor anonim la cot cu mijlocașii, iar fundașii Lupescu și Greavu n-au mai venit la atac decît — în singura fază cînd au făcut-o — ei doi au fost eroii celei mai mari ocazii a Rapidului în acest meci.

Final de meci cu stări sufletești diferite, dar și cu „corecturi" similare. La F.C. Argeș, bucurie sub semnul lui : **Azi, da ; dar mai avem 6 etape...** (pe ton de îngrijorare).

La Rapid, decepție sub semnul lui : **Azi, nu ; dar mai avem 6 etape..** (pe ton optimist).

R. U.

LACRIMILE TEXTILIȘTILOR

Cu ochii împăienjeniți de lacrimi jucătorii U.T.A.-ei se îndreptau spre vestiare. Plîngeau **Gornea, Petescu, Domide,** plîngeau puștii **Sima** și **Atodiresei.**

Un minut înainte de sfîrșit pierduseră un punct, așa cum se exprimau ei mare cît „roata carului" și pe care contau din momentul egalării. Și, la drept vorbind, după aspectul jocului, un rezultat de egalitate ar fi corespuns pe deplin, comportării ambelor echipe. Poate că necazul jucătorilor arădeni nu ar fi fost atît de mare dacă adversarii lor și-ar fi apropiat victoria mai devreme și nu chiar în penultimul minut de joc, cînd speranțele remizei se profilaseră pentru ei. Durerea din sufletul lor pornea și de la faptul că pierd teren în clasament dar și pentru că în urma unei reprize bune n-au reușit să păstreze echilibrul restabilit de **Pojoni.** Nu mai puțin necăjit era — bineînțeles — și antrenorul **Dumitrescu,** afectat în plus și de comportarea unor jucători : **„Sînt tare supărat în special pe Domide — ne spunea el — care a făcut azi una dintre cele mai slabe partide din activitatea sa. A jucat retras, fugind de răspundere, cu toate că i-am indicat să rămînă la înălțimea ultimului apărător pentru a putea finaliza. A și ratat o situație rarisimă, luftînd de la trei metri, cînd îl avea în față numai pe portarul Constantinescu. Nu același lucru îl pot spune despre Pojoni, Bacoș, Petescu sau Axente. Ei s-au dăruit în joc au respectat indicațiile, au fost primii la minge."**

Într-adevăr, antrenorul textiliștilor avea de ce să fie mîhnit. Cu toate că în repriza a doua elevii lui au jucat destul de bine, echipa în ansamblu nu mai este acel tot unitar cu care ne obișnuisem în turul campionatului. Discrepanța dintre compartimente se face simțită din plin, iar forma jucătorilor — cunoaște fluctuații. **Gornea** pare mai puțin inspirat. Fundașii laterali sînt depășiți mai ușor, „Bătrînul" **Lereter** dă semne de oboseală, iar, din atac numai **Axente** joacă la adevărata lui valoare.

Gheorghe NERTEA

BUCUREȘTI. Secvență din nereușitul „moment Toth" : instantaneul pledează pentru sancționarea lui Tarălungă — fault asupra lui Moldovan. Decizia conducătorului jocului va fi... penalti în favoarea Progresului Foto : P. COZIA

PITEȘTI. Olteanu (nr. 6) privește... finalul greșelii sale : Mazurachis (nr. 14) a deschis scorul, cu tot plonjonul lui Ariciu. Bucuria Rapidului va fi însă de scurtă durată

Foto : S. BRAȘOVEANU

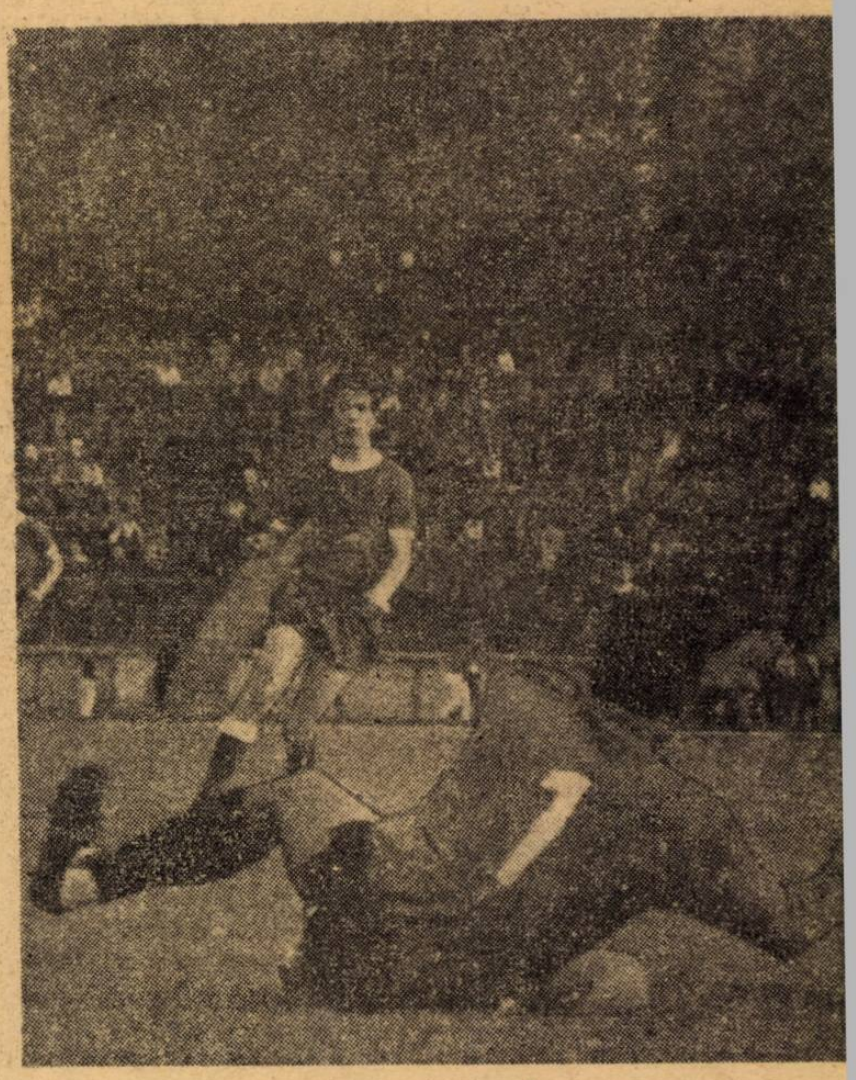

PREȚ

Noțiunea de adevăr este fapt limpede ca lumina zilei, cei ce-l constată și-l judecă de orgoliu, de subiectivismul cam simplistă, a acestui... adev pornire în relatarea unui feno Steaua, precum și a implicați tura cu nimic esență, precize lui s-a diversificat pe trei pl a publicului spectator, care de pentru Steaua), și-a păstrat to acceptabile. Pe al doilea plan, de foști spectatori, deveniți o diatori ai vestiarului arbitrilo intereselor echipei orădene. L explicație din partea arbitrului Steaua, ci a acelora apărute două plonjoane teatrale ale h o oră de asediu, arbitrii au „urmați" de cei 60—70 de „vit neomenești, incapabili de a-ți zînd ochii cu lașitate la lumi la hotel, arsenalul lor conda fost folosit din plin asupra a arbitrul birlădean pentru mod să conducă partida.

În contrast cu acest grup, tuată în apropierea hotelului, ganizatorii, și ei afectați de în tumirea nu le-a pătat omenia trului, protejîndu-l și expunîn fermă și frumoasă, și-a găsit în tren a lui **Nicolae Rainea.**

Am făcut cunoscute acest infime părți a așa-zișilor spect numai la Oradea, deși actele Codul Penal. Replica generală cu seamă a reprezentanților c

DINAMO BACĂU=NIC

O aserțiune des utilizată în fotbalul nostru : **„Echipa trebuie să reflecte personalitatea antrenorului",** are, din păcate, o transpunere practică invers proporțională. Și din această cauză, verbul frumos, cu care unii antrenori își poleiesc procesul de pregătire săptămînal, sună adeseori fals, duminica.

Citind aceste rînduri mulți dintre profesori se vor plînge de indolența și lenevia elevilor lor. Dar, în afara orelor de dirigență, aceștia n-au la îndemînă și orele de practică ? Pentru că, numai astfel, printr-un efort conjugat, echipa poate ajunge, într-adevăr, să reflecte personalitatea antrenorului. În timp, cu tact și exigență, pe baza exemplului personal. Așa cum o face, de altfel, cu o dăruire pilduitoare, **Dumitru Nicolae,** cel care a rămas, în memoria unei generații ca internaționalul **Nicușor.**

Într-adevăr, echipa dinamoviștilor băcăuani, dobîndește treptat (un proces departe de a fi încheiat !) atributele unei echipe cu personalitate, care intră în teren cu lecția bine învățată, care poate răspunde corect și în timp util necunoscutelor pe care orice partidă le ascunde. Nu discutăm aici în termeni absoluți (fotbalul, ca joc, e departe de așa ceva și sarabanda rezultatelor depinde adeseori de un moment de inspirație sau... neinspirație), ci vrem să subliniem doar perfectul acordaj.

Nicușor a fost un jucător de subtilitate tehnică și luciditate tactică, cu un echilibru psihic de invidiat, de o rară modestie și seriozitate, care-l recomandau ca un coechipier ideal cerea anilor în acestea treo act de explicat fapt **Bacău** n-a iscat n-a evoluat lam este seriozitatea n-a epatat nicio zentat întotdeau eă improvizația

Așa a jucat ș în fața unei ec în 90 de minute nu și-a admone întregii echipe.

Fără a avea tualitate jucător pe **Dembrovschi** teranilor **Nedelc**

De ce ?

Pentru că ac trenorului ei.

Și am scris ac se confundă mo sonalitatea...